

ELIŠKA KOVÁŘÍKOVÁ

ULTRASPEED-
OVERSWEET

Explicace					Scéna	Postava	Dialog		
<p>Scénář Ultraspeed-Oversweet je svobodný, mladý a rychlý. Propletený příběh o hledání sama sebe mění perspektivy postav, vrací se v čase, divák často neví, komu v příběhu věřit, vše dohromady z něj dělá mnohvrstevnatý snímek na vícekráté zhlédnutí.</p> <p>Filmové postupy kombinují nízké s vysokým. Alegorické, pomalejší a niternější sekvence střídají rychlé akční scény, patos, klišé a sprostá stupidita.</p> <p>Inspirací pro scénář je novela Slídil od Vladimira Nabokova. Zvolené filmařské postupy – rychlost vyprávění, netradiční vyprávěcí struktura, výrazná barevnost, nevkus, šílenství, akční žánr – vycházejí z asijské současné kinematografie (Sion Sono, Wong Kar-wai), z anime (Satoši Kon), ale i hongkongské školy let osmdesátých (John Woo). V prvcích grotesky a detektivního pátrání můžeme zas zahlédnout vliv americké detektivky noir a jejich groteskních pastišů.</p> <p>Vybraná ukázka je první částí scénáře.</p>					<p>AGRESIVNÍ TITULEK NA PRÁZDNÉM POZADÍ</p> <p>1. OBRAZ – PSYCHOLOGICKÁ ORDINACE – INT. – DEN</p> <p>Hrdina leží v křesle a zamyšleně se dívá do stropu. Pohledný obličej, hnědé, trochu rozčepýřené vlasy. Vytrhne se z přemýšlení, nadzvedne se a podívá se na psychologa. Mluví směšně nervózně.</p> <p>HRDINA:</p> <p>Psycholog sedí v koženém křesle pár metrů od něj. Vypadá jako solidní, milý, chápavý pán. Kývne hlavou.</p> <p>PSYCHOLOG:</p> <p>HRDINA:</p> <p>Psycholog směrem k němu chápavě kývne.</p> <p>PSYCHOLOG:</p> <p>HRDINA:</p> <p>PSYCHOLOG:</p> <p>Hrdina se opět položí do křesla.</p>	<p>HRDINA:</p> <p>PSYCHOLOG:</p> <p>HRDINA:</p> <p>PSYCHOLOG:</p>	<p>A mám vám teda říkat vážně všechno? Jenom abych se ujistil...</p> <p>Jistě.</p> <p>Někdy je jen nepříjemné o věcech mluvit, když máte pocit, že vás lidi budou soudit... Jsem z toho nervózní, pořád se musím hlídat, jak vypadám, co říkám... jestli si to někdo nevyloží jinak a nebude si myslet něco špatného. Chápete mě?</p> <p>Klidně pokračujte, říkejte, co vás napadá.</p> <p>Skoro nikoho tu neznám. Myslel jsem si, že to bude jiné. Ale ve skutečnosti je úplně jedno, kde ve vesmíru jsem, pořád jsem uvězněn ve svojí hlavě.</p> <p>Existují různé srazy cizinců, mám i kontakty na konkrétní lidi v podobné situaci. Většinou to pomůže. Dám vám potom vizitku.</p>	<p>A mám vám teda říkat vážně všechno? Jenom abych se ujistil...</p>	
Eliška Kovářiková			str. 250		Ultraspeed-Oversweet		str. 251		

Scéna	Postava	Dialog			Scéna	Postava	Dialog		
<p>2. OBRAZ - LOŽNICE - INT. - VEČER (PŘEDSTAVA)</p> <p>Ložnice zbarvena do eroticky rudé, závěsy z velké části překrývají okna, takže v místnosti je načervenalé šero.</p> <p>Tři nahá těla se do sebe zaplétají na velké manželské posteli jako klubko hadů.</p> <p>Zpomalené fragmenty klubka: zrzavé kudrnaté vlasy MATYLDY vedle malé mužské silné nohy na červeném polštáři; hubená zadnice Hrdiny, kterou objímají Matyldiny nohy; menší tlustší Muž (zatím mu nevidíme do tváře); čtveřice rukou jezdicích po Matyldiných nadrech, Matyldin vzdychající obličej; oplácaná ruka muže se pomalu zavírá a zůstávají z ní trčet jen tři prsty.</p> <p>Hrdinův obličej se zašklebí v bolesti.</p> <p>Film nabere normální rychlost. Hrdina se snaží vyškubnout ze sevření dvou těl. Jde to těžko. Hrdina se konečně vytrhne a otočí se.</p>	<p>HRDINA:</p> <p>PSYCHOLOG:</p> <p>HRDINA:</p> <p>HRDINA (M.O.):</p> <p>HRDINA (M.O.):</p>	<p>Víte, bojím se, že umřu v nějaký špatný moment. Třeba budu myslet na nějakou blbost a najednou zemřu. To bych nechtěl... Dokonce jsem si pořídil zbraň, abych si to pojistil.</p> <p>Čeho přesně se na tom bojíte?</p> <p>No tak si třeba představte situaci - ale vážně jen hypotetickou, nic z toho není pravda. Že mě třeba moje žena přemluví, abych měl poprvé trojku s dalším mužem.</p> <p>No a teď mi dojde, že ten chlap mi dává třeba prsty do zadku.</p> <p>No a pak zjistíte, že ten chlap vypadá jako Váš otec. Na vyděšeného Hrdinu se zubí jeho nahý OTEC s brýlemi na nose.</p>			<p>3. OBRAZ - PSYCHOLOGICKÁ ORDINACE - INT. - DEN</p> <p>Psycholog pomalu ležérně vstává ze svého křesla a míří k Hrdinovi. Psycholog flusne Hrdinovi do obličeje velký flusanec.</p> <p>4. OBRAZ - ČEKÁRNA ORDINACE - INT. - DEN</p> <p>Hrdina našťvaně vychází z ordinace. Recepční k němu polekaně vzhledne. Hrdina se podívá jejím směrem - kromě recepční však vidí i sám sebe, jak před pár minutami platil. Flashback není nijak jasně ohraničen, tváří se jako by se odehrával v současnosti.</p> <p>ZAČÁTEK FLASHBACKU</p> <p>Hrdina stojí u recepcie, je mu trapně. Terminál nechce přijmout jeho platební karty. Na stole už leží na hromádce dvě, které neprošly. Recepční zkouší třetí kartu.</p> <p>Terminál nesouhlasně zapípá. Recepční s omluvným úsměvem zavrtí hlavou a chce kartu vyjmout.</p> <p>RECEPČNÍ:</p> <p>Zamítnuto.</p> <p>Hrdina se rychle prohrabuje v kapsách, porůznu nachází několik menších bankovek, nakonec stydlivě vysype i hrst mincí. Pohlédne na Recepční.</p> <p>KONEC FLASHBACKU</p> <p>Recepční Hrdinovi pohled opětuje, ale už jsme zase v současnosti, kde se od ní našťvaný Hrdina odvrací a vychází ven.</p> <p>5. OBRAZ - V BYTĚ NOVÁKOVÝCH - INT. - VEČER</p> <p>V pokoji jsou dva kluci (9 let), dívají se na televizi. Průchodem se z místnosti dostáváme do kuchyňky, kde stojí Hrdina u otevřené lednice a prohlíží si její obsah. V ruce obrací jednotlivé potraviny. Nakonec otevře balení nakrájených salámů a vykloní se do pokoje, aby zkontroloval, jestli kluci nejdu. Dál se dívají na televizi.</p> <p>Hrdina nechá lednici samu zavřít a vkládá si salámy do úst. Před Hrdinou je na zdi připevněné zrcadlo. Vedle něj</p>				
Eliška Kovářiková			str. 252		Ultraspeed-Oversweet			str. 253	

Scéna	Postava	Dialog			Scéna	Postava	Dialog		
jsou pověšené fotky rodiny – portrét rozzářené Matyldy (z erotické představy) s oběma syny; vedle celá rodina na dovolené – Matylda, synové a zatím neznámý muž.						HRDINA:	(nejistý smích) Bohužel ne. Kdo jste?		
Hrdina si všimne svého odrazu, jak se cpe salámem. Zarazí se. Podívá se na sebe a pokusí se o drsnější škleb. Zkouší si v zrcadle pohledy, které by mu dodaly na respektu. Slyšíme drobné dětské krůčky, Hrdina je nevšímá.					HLAS (M.O.):	Za chvíli uvidíte.			
	KLUK:	To je náš salám?			HRDINA:	Ale proč? Nemůžete mi to říct rovnou? (zase smích)			
Hrdina sebou vyleká a cukne. Dívá se na něj jeden z kluků. Hrdinu vysvobodí hlasité zařinčení pevné linky. Odloží salám, nechá kluka klukem a jde k telefonu.					HLAS (M.O.):	Jsem na schodech.			
Tentokrát se zvědavostí zvedá od televize i druhý chlapec a zamíří také po zvuku telefonu. Přístroj je až na konci chodby na malé skříňce. Nepřestává nepřijemně zvonit. Nekonečná cesta k němu vytváří očekávání.					Volající hovor ukončil, ozve se „tůtání“.				
Konečně je Hrdina u něj, zvedá sluchátko. Oba chlapci jsou mu v patách, zvědavě se snaží zachytit slova na druhém konci.					Kluci se na něj škodolibě dívají, nevědí, co se děje, ale tuší, že má Hrdina problém. Hrdina ještě chvíli vyplašeně drží telefon. Podívá se před sebe, kde v dálce na zdi jsou rodinné fotografie.				
	HRDINA:	Ano?			Skokově se k nim chodbou přibližujeme, jsou čím dál tím rozeznatelnější.				
Snaží se ke klukům obrátit zády. Na druhé straně se ozve mužský přísný hlas.					– Skok: Fotografie z dovolené přes celou obrazovku, Rodina stojí na pláži. Matylda drží jednoho chlapce za ruku a ten druhý sedí na ramenu vysokého, silného Muže.				
	HLAS (M.O.):	Jsem na cestě k vám. Doufám, že budete doma.			– Skok: Detail mužova opáleného obličeje hledícího přímo do objektivu.				
Hrdina zakrývá svou nejistotu veselým laškovným tónem hlasu.					Vchodové dveře se rozletí. Hrdina se probere, položí sluchátko a otočí se ke dveřím. Na prahu stojí Muž z fotografie (manžel Matyldy). Obličej má bílý vztekem, ale zachovává klid.				
	HRDINA:	Áha... A s kým budu mít tu čest? Promiňte, manželé Novakovovi totiž nejsou doma, já jen hlídám děti.			HRDINA:	Dobrý den... vy už jste tady? Vy jste volal? (pokus o smích)			
	HLAS (M.O.):	Vy nevíte?			Muž neodpoví a přibližuje se k němu. Hrdina musí couvat.				

Scéna	Postava	Dialog			Scéna	Postava	Dialog		
<p>Mužova odpověď se dostaví v podobě rány do obličeje.</p> <p>Hrdina si chytne hlavu do dlaní a couvá do obýváku.</p> <p>HRDINA:</p> <p>Je to nedorozumění. Vážně... Já jsem nic neudělal. Nebijte mě!</p> <p>Muž mu vrazí hned několik dobře mířených ran. Hrdina spadne na zem, teče mu krev z nosu i z obočí. Nad ním se vypíná urostlá postava Matyldina muže, za ní se opírají o zeď oba chlapci a chladrě Hrdinu pozorují. Jeden z nich dělá bublinu ze žvýkačky.</p> <p>Hrdina se konečně vzchopí, odtáhne zkrvavenou ruku od obličeje a začne se po zádech plazit pryč.</p> <p>HRDINA:</p> <p>Ne, ne, ne. Teď ne.</p> <p>Škrábe se na nohy a snaží se zmizet za gaučem, zatímco se na něj Matyldin muž jen znechuceně dívá. Hrdina se vymrští, utíká a kličkuje z pokoje ven, zbytečně za sebou převrací stojací lampu, Muž za ním neběží. Hrdina vybíhá z bytu pryč.</p> <p>6. OBRAZ - ULICE - EXT. - VEČER</p> <p>Hrdina se zastaví na ulici. Je mu špatně. Než se vyzvrací na chodník, uvidí v předním skle zaparkovaného auta svůj zkrvavený odraz.</p> <p>V autě na sedadle spolujezdce sedí Matylda a rozpačitě pozoruje nechutný výjev jen pár metrů před ní.</p> <p>Zničený, nahrbený Hrdina si všimne Matyldy v autě, ale jen si pomalu otře rukávem zvratky z úst a pomalu se odšourává pryč.</p> <p>7. OBRAZ - TOALETY - BENZÍNKÁ - INT. - VEČER</p> <p>Hrdina si smývá krev z obličeje.</p> <p>8. OBRAZ - BENZÍNKÁ - INT. - VEČER</p> <p>Hrdina vychází z toalety. Pohled mu padne na krabici s levnými doutníky - kusovkami u pokladny. Začne se v nich</p>					<p>prohrabovat. Prodavačka si odkašle. Hrdina vzhledne, prodavačka se na něj netrpělivě dívá.</p> <p>Všimne si i dívky stojící ve frontě vedle něj. Ta se na něj usměje. Zdá se, že se jí líbí. Hrdina ale znejistí. Začne se prohlížet, upravovat. Podívá se okolo sebe. Detaily obličejů lidí, jeden za druhým. Najednou se zdá, že se všichni dívají na něj. Hrdina se rozhlíží okolo sebe, je ještě více nervózní. Hrdina se otočí zpět k doutníkům.</p> <p>Vidíme, že pohledy lidí ve skutečnosti nesměřují na něj, ale jinam - do regálu, z okna ven, na prodavačku atd.</p> <p>PRODAVAČKA:</p> <p>Měl jste mi říct, od toho jsme tady my, abychom vám to podali!</p> <p>HRDINA:</p> <p>Prosím?</p> <p>Hrdina se k ní zbrkle otočí a shodí při tom krabici na zem.</p> <p>HRDINA:</p> <p>Promiňte, promiňte. Já jsem myslel, že to tu máte, aby si je lidé brali, když jsou tu takhle vystavené. To se omlouvám. To jsem nevěděl...</p> <p>Hrdina se shýbá a rychle skládá doutníky zpátky do krabice, ale dělá to čím dál víc méně ochotně a jeho hlas postupně přechází do bezvýrazného tónu. Až se najednou rozhodne s tím přestat úplně. Nechá doutníky i krabici na zemi. Pomalu vstane a bez rozloučení rozhodně vyjde z benzínky ven. Venku se rozběhne.</p> <p>9. OBRAZ - MĚSTO - EXT. - NOC</p> <p>Hrdina běží noční ulicí, popadá dech. Chce se zničit. Trochu nemotorně vyskočí na zídku a snaží se přes ni přelézt. Jeho tenisky se zapírají o zeď. Podaří se mu se vyhoupnout a skáče na druhou stranu.</p> <p>Běží dál ulicí. Vběhne do ulice plné barů. Do tmy svítí červené a modré neony. Mezi nimi i velký billboard trochu vybledlých barev - růžovozelenobílý. S výraznými červenými čínskými nápisy, které, kdo ví, co znamenají. Uprostřed plakátu se směje krásná dívka s rozevlátými vlasy, velkým</p>				
Eliška Kovářiková			str. 256		Ultraspeed-Oversweet			str. 257	